

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

Η θέρη παύεται κάθε κόμμα... Η πολιτική μας είναι η πολιτική της πάλης ενάντια στο ξένο κυρίαρχο...

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΗΣ Γράμματα - Αναποκορές : ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ Συμβολές Έστωεριο: Κυριακή 10/- Έξάμην 5/- Κινηματογράφοι κάθε Κυριακή 5 Τμή 1 ΓΡΟΣΙ

ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ, ΕΤΟΙΜΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΘΥΣΙΑ!

«Ετοιμοί, «Πειθαρχικοί στο κάθε προσκλητήριο», «Θα κάνουμε όσους αγώνες κι αν χρειαστούν», «Είμαστε πρόθυμοι για κάθε θυσία». Τέτοιους ήταν οι ουρανομήκες φωνές των χιλιάδων εργατών που διακόπτανε αδιάκοπα τις όμιλίες στις επιβλητικές πανεργατικές κινητοποιήσεις την περασμένη Πέμπτη σε όλες τις πόλεις και κωμοπόλεις του νησιού.

Το νεαρό προλεταριάτο της Κύπρου διαδήλωσε ακόμα μία φορά τη διάθεσή του να αγωνιστεί, να κάνει θυσίες για την υπεράσπιση των κατακτησέων του, για την υπεράσπιση της ζωής του, για την κατάργηση των ανελεύθερων νόμων και τηνλεύση δημοκρατικής έκλογής μιας ΚΥΡΙΑΡΧΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ, που να κάνει ένα σύνταγμα όπως το θέλει ο λαός.

Το κυπριακό προλεταριάτο, με τις προχθεσινές του μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις σε παγκύπρια κλίμακα, και με τη πιτυχημένη δίωρη στάση δουλειάς, απόδειξε πως όλες οι προστάσεις του δεξιού της Κυβέρνησης και της αστικής τάξης να το τρομοκρατήσουν, να το απαγορεύσουν, να το ριζώσουν στην ήττο απέτυχε και την αδράνεια, ΕΧΟΥΝΕ ΠΛΕΡΙΑ ΑΠΟΤΥΧΕΙ.

«Θα κάνουμε όσους αγώνες κι αν χρειαστούν», «είμαστε έτοιμοι για κάθε θυσία». Αυτές οι αυθόρμητες κι ένθουσιώδεις φωνές που θγαίνανε μέσα απ' τα σπλάχνα του προλεταριάτου «ουρανομήκες» - όπως τις περιέγραψε ο «Δημοκράτης» - αυτές οι φωνές, λέμε, είναι απάντηση σε εκείνους τους ηγέτες και παραηγέτες που λέγουμε πως το κυπριακό προλεταριάτο δεν είναι ακόμα αρκετά ταξικά συνειδητοποιημένο και μαχητικό, για να μπορέσει η ηγεσία να το ρίξει σε σκληρούς και μαχητικούς αγώνες.

Με βάση αυτή τη μαχητική διάθεση του προλεταριάτου, που όσο δεξύνεται η κρίση θα γίνεται ολοένα και πιο μαχητική, τα καθήκοντα που μπαίνουν μπροστά στην ηγεσία του κινήματος δεν είναι να στέλνει ψηφίσματα και να έκλιπαρεί την Κυβέρνηση να ριζέει τον τιμωρισμό να καταργήσει τους ανελεύθερους νόμους, να υψώσει το βιοτικό επίπεδο, να δώσει κυριαρχία Συντακτική Συνέλευση.

Τα καθήκοντα που μπαίνουν μπροστά στην ηγεσία (για να μη έρτει ύστερα από πέντε ξη μήνες να μάς λέει πως «έκανε λάθος» πάλι) δεν είναι να στέλνει ψηφίσματα και να έκλιπαρεί την Κυβέρνηση να ριζέει τον τιμωρισμό να καταργήσει τους ανελεύθερους νόμους, να υψώσει το βιοτικό επίπεδο, να δώσει κυριαρχία Συντακτική Συνέλευση.

Τα καθήκοντα που μπαίνουν μπροστά στην ηγεσία της Π.Ε.Ο. και του Α.Κ.Ε.Λ. να τα υποθετήσουν και να τα δάλουν συγκεκριμένα σαν άμεσο στόχο της ταξικής πάλης είναι το πιο κάτω :

- (α) 30% γενική αύξηση μεροκαμάτου.
(β) Αυτόματη προσαρμογή του μεροκαμάτου στο τιμαριθμικό δείκτη της Π.Ε.Ο. - ΟΧΙ των Κυβερνητικών δείκτη.
(γ) Έπέχταση της 44ωρης εβδομάδας δουλειάς σε όλες τις δουλειές.
(δ) Μοίρασμα της υπάρχουσας δουλειάς σε όλα τα υπάρχοντα εργατικά χέρια, χωρίς ελάττωση των απολαυδών.
(ε) Πρόσληψη εργατών σε όλες τις δουλειές μόνο μέσω της συντεχνίας.
(στ) Καθίερωση δύο εβδομάδες άδεια με πλήρεις απολαυδές.
(ζ) Κοινωνικές ασφαλίσεις.

Αυτό είναι το κατώτατο όριο αιτημάτων στο οικονομικό πεδίο. Αυτά είναι τα βασικά οικονομικά αιτήματα, που θα μπορούσαν να κρατήσουν την εργατική τάξη στη ζωή.

Κ' η πείρα των ΕΦΑ ΧΡΟΝΩΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΥ στη πολιτική ζωή της ηγεσίας του ΑΚΕΛ και της Π.Ε.Ο, θα πρέπει να τις έχει διδάξει πως αυτή η τακτική πάλης ΕΙΝΑΙ ΑΝΙΚΑΝΗ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙ τους σκοπούς της εργατικής τάξης. ΑΥΤΟ ΕΧΕΙ ΠΙΑ ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ, ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΙΟ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ.

Θα θρεθεί πως ο μόνος δρόμος που υπάρχει, είναι ο δρόμος της ανελέητης ταξικής πάλης. Θα θρεθεί πως η μόνη τακτική που υπάρχει είναι η τακτική της απεργίας, της γενικής απεργίας, της ΠΑΝΑΠΕΡΓΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ.

Για να πετύχει, όμως, αυτή η τακτική της απεργίας μέχρι της νίκης θα θρεθεί πως ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΕΝΩΜΕΝΗ, Σ' ΕΝΑ ΕΝΙΑΙΟ ΜΟΝΟΛΙΘΙΚΟ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΝΑ ΜΠΕΙ ΣΤΟΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ - ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΤΑΞΗ - ΟΧΙ το ένα τμήμα, κατόπιν του άλλου μεμονωμένα και τμηματικά. Η αστική τάξη, όπως έχει αποδειχτεί στην απεργία των μεταλλωρύχων, στην απεργία των διαιτητών, στην απεργία των οικοδόμων, συσσωματώνεται ολοκληρή ενάντια στον αγώνα της εργατικής τάξης.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ!

ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ, ΝΑ ΠΑΛΙΑΣΕΙ Μ' ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗ ΖΗΣΗ ΤΗΣ!

ΚΑΤΩ ΟΙ ΤΜΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ! ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΙΑΙΟ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ, ΟΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ, ΚΙ' Ο ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΜΟΣ!

ΖΗΤΩ Η ΠΑΛΗ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ!

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΗΣ Σ. Ε. ΤΟΥ "ΕΡΓΑΤΗ" ΣΤΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟ Γ. ΟΝΗΣΙΛΛΟ

Η Αυτοκριτική - Κριτική μας

Σύντροφε, Η απόφαση της Σ.Ε. ήταν πως δε θα πρέπει να δημοσιευτεί, στον "Εργάτη" μια επιστολή από σύντροφο που να θίγει και να αμφισβητεί σημεία της πολιτικής μας γραμμής, που, από πολύ καιρό τώρα, αποτελούνε από φασομένες και σπληνηνικές δοκιμασίες κι απόδειγμένες θέσεις του προγράμματος της 4ης Διεθνούς. Η απόψη της Σ.Ε. του "Εργάτη" ήταν και είναι πως, με βάση τις αρχές του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού, κάθε μέλος μιας πολιτικής οργανώσεως έχει το δικαίωμα να συζητήσει τις απόψεις του και να τις υπερασπίσει μέσα στο κόμμα, στις συνελεύσεις, συνέδρια, έσωτερικά δελτία, μέχρι που το κόμμα ολοκληρω αποφασίσει πάνω σε αυτές. Μια κι αποφασίσει το κόμμα, μέσω των υπευθύνων σωμάτων του, τότε οι διαφωνούντες ή πρέπει να υποταχθούν στη γραμμή του κόμματος, στη πράξη, ή πρέπει να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους απέναντι στο Κόμμα.

Εμείς εδώ δεν έχουμε έσωτερικό δελτίο του κόμματος κι έτσι, οι Συνακτική Επιτροπή του "Εργάτη" θεωρούμε προτιμότερο να λύσουμε τις απόψεις του συντρόφου Γ. Ονήσιλλου σε προφορικές συζητήσεις. Επειδή, όμως, ο σύντροφος Γ. Ονήσιλλος «ἀπαρτίζει» όπως λέει στο γράμμα του, και επίμεινε να δημοσιευτεί το γράμμα του, θεωρήσαμε πως δεν θα ήτανε επίσημο και τόσο να δημοσιεύσουμε το γράμμα του, και να τις συζητήσουμε τις απόψεις του ελεύθερα, δημόσια, κι ανοιχτά απ' τις στήλες του "Εργάτη".

Θα προσπαθήσουμε, όσο μας είναι δυνατό, να ξεχωρίσουμε τα βασικά σημεία που έγχειρι ο σύντροφος Γ. Ονήσιλλος, στο γράμμα του και να απαντήσουμε ένα προς ένα, όσο μπορούμε πιο απλά και καθαρά. "Αν τυχόν μας ξεφύγει κανένα απ' τα βασικά αυτά σημεία παρακαλούμε τον σύντροφο Γ. Ονήσιλλο να μάς το υποδείξει για να το απαντήσουμε κι αυτό σε προσεχή έκδοση.

Αρχίζουμε, παράγραφο προς παράγραφο: Η πρώτη παράγραφος, στο γράμμα του συντρόφου Γ. Ονήσιλλου δεν έγχειρι κανένα βασικό σημείο.

Στη δεύτερη παράγραφο του, ο σύντροφος έγχειρι ένσταση ενάντιον στον τίτλο του άρθρου «Σύντροφοι Μάνο με τη Δική σας τη Γροθιά» και λέει πως ο τίτλος αυτός δεν αρμόζει καθόλου στο άρθρο αυτό, γιατί ενώ το άρθρο ασχολείται με τον έθνοκραπελιερωτικό αγώνα που ενδιαφέρει ολοκληρω τον Κυπριακό λαό, ο τίτλος απευθύνεται μόνο στους συντρόφους, όπως μονάχα οι

Κ' ΕΣΥ ΣΥΝΤΡΟΦΕ! ΣΕΡΕΙΣ, έτι έχουμε στη ΦΥΛΑΚΗ συντρόφους, που αγωνίασθηκαν για τη Συντακτική, για την Αυτοκυβέρνηση, για τη ΛΕΥΤΕΡΙΑ!

Στείλε, λοιπό, σύντροφε, κι' ΕΣΥ!, τη βοήθειά σου (στη διεύθυνση της δημητορίας μας). Κάνε κι' ΕΣΥ! το ΚΑΘΗΚΟ σου απέναντι της, όπως και κείνοι έκαναν το καθήκο τους απέναντι στο προλεταριάτο, και τη 4η ΔΙΕΘΝΗ μας!

ΑΠ' ΤΙΣ ΚΟΡΟΪΔΕΣ ΤΩΝ ΝΕΟΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ!

Κερδίζουν οι προλεταριοί

«Για την ομπαθη τάξει των εμποροπαλλήλων, των υπό καταθλιπτικές συνθήκας... Σήμερα επανερχόμαστε για να υποδείξουμε ένα επιτακτικό καθήκο της ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ - είτε εταιρείες είναι, είτε μεγαλοεπιχειρηματίες είναι, είτε καταστηματαρχες, έμποροι, κ.τ.λ., όπως άναλο γισθούν τες υπαχρεώσεις των απέναντι των εργατοπαλλήλων των, των δημοιοργών αυτών και συντελεστών του πλοούτων των και προσφέρουν εις αυτούς γενναίον ποσόν φιλοδωρήματος, έπί τη ευκαιρία των εορτών.

Πράττοντες έτσι οι διάφοροι κεφαλαιοβιοι εργοδότες δεν έχουν να χάσουν από τα κέρδη των, γιατί άπλοάστατα θα άφορευθή το ποσόν του το από κείνες τες χιλιάδες λίρών που θα πληρώσουν φόρον εισοδήματος...» («ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΘΩΝΗ» 13.12. 1948)

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΣΥΝΤΡΟΦΟ - ΚΑΙ ΚΑΛΟΠΙΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

...Με την ευκαιρία αυτή σίς λέμε πως το σημείωμα μας για τους δύο αυτούς αγωνιστές μας δεν ήταν ξερό όπως το διαβάσατε, αλλά είχε και τις δύο πορακάτω παράγραφες: «Κ' οι δύο αυτοί σύντροφοι αγωνίασθηκαν για τη Συντακτική, για την Αυτοκυβέρνηση, για τη ΛΕΥΤΕΡΙΑ!

Και για τη θυσία των δύο αυτών μαχητών μας, τη μη κρη ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ με μεγάλη ΠΟΙΗΤΙΚΑ, μπορεί νάναι ΠΕΡΙΦΑΝΟ το κόμμα μας, η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ μας!

Τις άφαιρεσε ο τυπιγράφος γιατί, απ' τη διασύννεψ της πολλής κ' επείγουσας άλλης δουλειάς του, έβαλε παραπανόλια ύλη και, την ύστατη στιγμή, δε μπορούσε να γίνει άλοιώπικα. Ζας δώσαμε αυτή τη συντροφική εξέγηση μήπως, από ανθρώπινη παρεξήγηση, νομίσατε πως κάνουμε διάκρησιν άνάμεσα στους μαχητές μας ότι το γκουνεθόμασε δηλ. για μερικούς, δύο συντροφικά λόγια στο κομματικό μας όργανο.»

Αυτό, ανάμεσα σε άλλα, γράψαμε στους συντρόφους της Λάρνακας για το σημείωμα μας: «ΑΚΟΜΑ ΔΥΟ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΣ!» (της 12 του Δεκέμβρη 48), και πιστέθουμε πως ο κάθε σύντροφος - και κάθε καλόπιστος άνθρωπος - δεν χρειάζεται τίποτα παραπάνω.

